

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llocs de venda de periódichs.
Encárrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
Número solt, 5 céntims.—Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d'ase.—La Mare del Orfe, (poesia) per J. Manubens y Vidal.—Un cotxet, per A. Rob.—Un fumador, (poesia) per Quillet.—La maternal Administració, per Mall.—Avant, (poesia) per Joseph Vila.—Epigrames, per Xiribiribich.—Cartes de Fora, per T. Carnera.—Trenca-closcas.—Correspondencia.

AJUNTAMENTS CAP Á MADRID

aaaarriiii

Aquesta actitud, encare potser més ajupits, y fins ab les mans tocant á terra, nos sembla la més apropiat pels ajuntaments en los temps democrátichs actuals.

DE TOT ARREU

Quan la mare vá endolada es quan creix l' amor dels fills, diu l' adagi

Esclats d' aquest amor a nostre aymada terra son les noves publicacions que en nostre llengua nàdiva han vist la llum ab l' any nou *La Veu del Vallés*, *La Copona*. Ben vingut sia l' esforç d' aquests nous companys y tingan la seguretat de que l' seu concurs ens encoratja més y més a continuar la nostra tasca. La defensa d' ideals nobles porta sempre sort, diguintho sinó l' estimat *Olotí* y la no menys benivolguda *Costa de Llevant* que han millorat notablement llurs edicions y la nostre matexa **BARRETINA**.

Qui li havia de dir al nostre més que modest setmanari que en menos temps del que havia pogut suposar tenia de desterrar *La Campana de Cracia* de llochs ahont ans dominava com duenya absoluta, perquè no hi havia qui li disputés lo terreno, obligantnos a quadruplicar lo nostre tiratge?

Axó demostra que 'l públich no está tan malejat com equivocadament se creu.

¡Ay del dia en que la bona premsa moria: La ruina de la societat no estarà gayre lluny!

Si los diaris dolents fossin los únichs que tinguessin llegidors, llavors si, que fora una proba incontrastable de la maldat dels temps. Felisment per are estém lluny d' axó y la nostra creencia 's confirma ab que periódichs pornográfichs, de tots coneguts, han tingut que modificarse un bon tros, si han volgut sostenirse.

Ab l' escalf del amor als principis de nostra llar y la fé en Deu, no 'n dnptém, anirem sempre avant fins a conseguir lo triomf definitiu.

S' acaba de fundar a St. Martin de Trevejo, Bisbat de ciudad Rodrigo, una Congregació d' obres cristianes que té per objecte.

1.er Recullir y mantenir als pobres donant treball als que sigan aptes y ensenyantlos.

2.on Favorir moral y materialment als operaris y als treballadors del Camp.

3.er Explicar la doctrina cristiana a tota clase de persones.

Lo Circol Católich de Obrers de Sant Joseph, de Madrid, ha creat un Orfeó que 's presentá en públich el dia de la Candelera, acreditantse de estar a gran altura, per lo que fou justament aplaudit per la nombrosa concurrencia que omplia lo gran Saló de l' Escola Nacional de Música y Declamació.

¡Ja té sucesor aquell célebre arquebisbe protestant de Cantorbéry, que dexá al morir la firiolera de 20 magnífichs castells, fruyt de la pobresa y austeritat de l' iglesia anglicana! Lo nou primat d' Inglaterra es un tal Dr. Temple, nombrament que ha axecat moltes protestes de part de lo més granat d' aquell clero, perquè aquell senyor es partidari de les doctrines darwinistes, que no son cristianes; pró l' arquebisbe de York que es lo segon dignatari entre 'ls anglicans, sens desmentir aquell càrrech, declará que 'ls Bisbes eran incompetents per judicarlo a n' ell ni al candidat.

¡Quina moral tan relajada es aquexa que nega competencia al clero per entendre en assumptos de doctrina!

Es una nova manifestació de lo descompost que l' anglicanisme está, com per altre part diuen los nombrosos *clergymen* que han abandonat aquella herética iglesia, atrets per l' amorosa veu del Gran Pastor de l' Iglesia universal.

Are mateix lo Rvt. Dr. Thomás Dixon, ministre protestant de una de les iglesias de New-York acaba d' escriure que «lo protestantisme es un fiasco en aquella gran metròpoli y que 'l dimoni se 'l emportaria en menos de vintiquatre hores si no fós pel sacerdocí católich».

Sempre será un misteri averiguar lo nombre dels armenis assassinats pels turchs. Diaris que

's donan per ben enterats donan la enorme xifra de 200.000 víctimes sacrificades a la vista de les potencies europees, que no han sapigut posarse d' acort per evitar aquella serie d' escenes salvatjes, que no han terminat encare. Al mitj d' aquestos horrors propis dels sigles mes bárbaros l' anima 's para ab consól ab lo rasgo de caritativa y heroica enteresa de la senyora del Cónsul francés de Diarbekir, que salvá de la mort a 300 d' aquells desgraciats que s' havian refugiat en lo Consulat. Essent impossible allotjarlos alli, pensaren a portarlos al port més pròxim pera embarcarlos. Més com portarho a cap, ja que la soldadesca y 'l populacho turch eran duenyos de tots los carrers y camins? Lo cónsul no podia dexar lo seu puesto; pro la seva senyora s' oferí generosament. Sortí y ab tot y les amenaces dels turchs demaná y obtingué un salvo conducto per ella y per totes les persones que l' acompanyasen. Desconfiant dels assassins que espiavan la presa sortí del Consulat posant al devant dels 300 armenis los quatre fills seus, un d' ells criatura de pit y ella tancava la comitiva. Axis caminaren per espay d' alguns dies vencent a cada pas mil dificultats que les matexes autoritats li oposavan, fins que la caritativa dama lográ dexar als seus protegits dins del barco que 'ls tenia de portar a les platjes de França.

Alguns periódichs demanan una condecoració per tan heroica senyora

Ben guanyada se la té.

Lo quefe del partit anti-semita de Austria ha publicat un manifest electoral ab motiu de la próxima renovació de Parlament en el qual exhorta a les classes populars a no dar los seus vots més que a homens que sápigam defensar al Estat y a la població cristiana contra la dominadora influencia dels juheus

Lo seu programa pot reduhirse als següents punts:

1.er Restabliment de l' esprit cristiá en tots los rams de l' administració.

2.on Renovació del compromís austro-húngaro, sobre una base mes equitativa.

3.er Conclusió de la reforma electoral en un sentit mes democrátich.

4.rt Modificació de les lleys industrials y agraries, etc.

S' creu generalment qu' aquest partit treurá tants diputats que 'l Govern tindrà per forsa que comptar ab ells y atraurersels.

Un bon patrioi d' Artés amant de les glories del poble, ens fa observar que 'l virtuós y sabi P. Faura, qu' acaba de morir a Filipines, no era precisament fill de Manresa mateix, sino d' Artés. Rectifiquem en lo menester lo que diguerem sobre la naturalesa del referit Pare jesuít y felicitem als que ab tant zel reivindican una gloria del llur poble

Aquell jove castellá que escrigué are fa un any ó permeté s' escrigués en lo periódich que dirigia, contra la llengua catalana; aquell senyor que entretenia les estones vagaroses escrivint barbaritats contra Catalunya des de la Biblioteca Universitaria; aquell pollo Osso-rio des de la setmana passada ha mudat de tasca.

Deya «La Saeta»:

Desde el número próximo entra a formar parte de la redacción de «La Saeta» el popular y distinguido literato D. CARLOS OSSORIO Y GALLARDO, que con tanto acierto é inteligencia ha dirigido hasta hace poco el semanario «Barcelona Cómica».

Damos por ello la enhorabuena a nuestros lectores y nos la damos a nosotros mismos

A la Biblioteca universitaria potser are no hi tindrà tant temps vagarós; entre recullir los impresos que han d' enriqueir la verdadera Biblio-

teca espanyola, la de Madrid, y pensarne alguna de bona pera *ilustrar* en «La Saeta» aquelles *lámimes*, aquelles, com ne dirém per posarho decentment? aquelles i... ilustracions; vaja, fetes apropósit pera aumentar certes estadístiques de que parla 'l *Ciero* y en que tindria molt que véurehi la llimpiesa pública.

Pobre home; segueix la misió del castellanisme a Catalunya, la misió *civilisadora*, la desgraciada misió que exercéix a Espanya en totes les terres ahont se trevalla, a Catalunya y a les terres de Basconia

Pobre home, are tindrà dos llochs pera publicar gacetillas com las d' una certa mena que surten al *Ciero*: les unes anirán directament en terres abonades y les altres s' escurrirán poch a poquet a les cases de gent decent que tenen la blederia de llegir lo «Diario de la Noche».

¡Vegi lo digne Rector de la Universitat, don Manel Durán y Bas si podria tenir alguna cosa que véurer en que se redacci «La Saeta» des de la Biblioteca de la Universitat ahont tantes coses hi han per fer?

***

Segons diu *La Epoca* una comissió de autors y compositors presidida pel senyor Echegaray ha conferenciat llargament ab lo Ministre de la Governació sobre 'ls casos que s' han donat de que les autoritats prohibissin certes produccions dramátiques. Axis l' Ajuntament de Sant Sebastiá vá privar que 's posas en escena *La pasionaria* cosa que semblará de sentit comú a tots los que conequin lo seu argument, pró que per lo vist els hi ha sabut molt greu als senyors de la comissió, que s' creu'n lesionats en los seus interessos.

La Epoca nos diu que 'l senyor Cosgayón els prometé que estudiaria l' assumpto. No sabém lo que farà aquest senyor, pró desde luego podria haverlos hi contestat que aquests petits contratemps son *quebrus del oficio*. Tot comerciant s' exposa al fer una operació a perdre ó a guanyar. Alguns marxans del mercat literari, produhexen avuy obres pornográfiques que 's presenten tapades ab la capa de *pasionals y realistes* perquè 'l públich no s' escandalisi massa per la senzilla rahó de que halagant la passió deshonestista que sobretot avuy es la dominant, fan diners

Aquesta es la cara de la medalla.

Pro si venen després autoritats que 's volenfer dignes d' aquest nom y en compliment del seu dever, no consenten que s' enmatzinin, sino materialment, al menos moralment, als seus administrats, qual guarda l' Estat 'ls hi ha encomenat pel mer fet de constituhirlos en autoritat, axó es lo *revers*.

Ab tot, repetim que tals quexes no atanyen a la literatura, sino sols als interessats. ¡Que produhexin bona mercancia, que pugui circular per tot llibrement! Aquesta es la mellor solució.

¡Los semblaria propi que un tronera, reclamás l' auxili de l' autoritat, perquè vostés no consenten a donarli una filla que tingúes mitx seduhida?

Lo teatre com la premsa, en general, sensible es dirho, té gayre bé seduhit lo nostre jovent. El que tracta de treurerli una victima, aquell es l' enemich

Are mateix a la nació vehina a la grave qüestió de la disminució del cens s' hi afegeix la del constant augment de orats.

A Paris solsament en los establiments oficials hi han entrat en un any 42 653 bojós.

L' origen d' aquest desastre, com fá observar una excelent Revista, s' explica fàcilment. Rochefort es lo periodista mes popular de Paris.

Zola el novelista mes llegit

Lluisa Michel l' oradora mes aplaudida.

Les tabernes fan ofici de cátedra.

Y Sarah Bernhardt té mes devots que Santa Genoveva, la Patrona de Paris

***

Ab axó quan vegis la barba del teu vehi cremar posa la teva a remullar. ¡Qualsevol cervell resisteix també les sensacions del nostre Echegaray y produccions com les de'n Galdós y Juan José!

***

«La Esquella» 's preocupa, porque alguns alcaldes se preocupan per la moral del teatre.

Entre les dos preocupacions, ens sembla de més bon gust la dels alcaldes.

Es particular que certes naturaleses, davant de la verdura, perden lo món de vista. Es qüestió de ventrells.

Aquests dies passats corrian uns vents que tot ho assecaven. Si duran gayre, no queda una fulla verda, per senyal.

En volen d' esclamar-se 'ls pagesos de secá?

Altrament, ¿volen dir que la literatura hi perdria si 's feya saber als autors dramàtics que certs colors no cahuen be á les taules?

Demonstrarian molt poch ingeni y fins molt poca pena, los que no trovesen altres camps per córrer.

Y si algún s' havia de quedar á recó ¿qué hi fa?

També al escorxadador llensan los fetxes podrits.

LA MARE DEL ORFE

Poesia llegida en la vetllada que 'l Centre Moral, de Barcelona, dedicá á la Puríssima Concepció, lo dia 8 del corrent.

LEMA: *Maria.*

Quan petit era jo encara
y comensava á parlar
vaig dir un jorn:—Mare, mare!
¿Hont sou que no us sé trovar?
Y una veu del mon surtida
qu' he sentit tota la vida
y ha amargat mos pensaments,
va respondrer desseguida:
—No 'n tens.

Lo candor de la infantesa
no 'm dexava encap capir,
mes un vuit y una tristesa
dins mon cor jo vaig sentir;
mes ensemps, com inspirada
una veu del cel baixada
va cridar-me ab vell accent:
—Orfe! ¿Vols mare estimada?
—Ja 'n tens!

Vareig creixer y allavores
comprenguí mon trist estat,
jo buscava á totes ho:es
qui 'm digués:—Fill estimat!
Mos companys prou la nombravan,
l' obehían, l' estimavan,
la besavan ben contents,
¡ay! massa, qu' ells murmuravan:
—No 'n tens.

L' invocava cada dia
y li deya ab greu condol:
¡Ay, mareta, mare mia
que me 'n trovo jo de sol!
Mes deixondint misteriosa
aquella veu harmoniosa
que goria 'ls meus torments
repreñia carinyosa:
—Ja 'n tens.

Eixa veu, tota dolura,
l' escoltava cada jorn
y una mare, mare pura
jo buscava al meu entorn,
mes no veyia en ma infantesa
altre cosa que cruesa
y despreci del parents.
llavors deya ab greu tristesa:
—No 'n tens.

A l' Esglesia aní cert dia
á pregar per mos passats
y á una imatge de Maria
dirigí mos ulls torbats.
Va animars' sa hermosa cara
y 'm digué ab veu dolça y clara:
—¿D' una mare amor no sents?
¡Oh, fill meu! ¡Prene me per mare!
—Ja 'n tens!

J. MANUBENS Y VIDAL.

Badena, Desembre de 1896.

UN COTXET

Entre les cadires, cuadros y altres trastos qu' omplien l' acera de casa un drapayre, s' hi veyia

sempre un cotxet d' aquells que tenen les famílies riques per portar al passeig á la maynada.

¿Per qué ningú 'l comprava? Es un article de luxe que no sol comprarlo aventurer qui pot tenirlo. ¿Cóm havia anat á parar allí? ¿Tan á menos haurian vingut los amos que s' en tinguessen de despendre per pochs quartos?

Heus aquí la historia d' aquell cotxet:

Després de molts anys de fatigues y estretes economies fetes al altra banda del mar, tornava á deixar los ossos á la patria. un subjecte d' uns cinquanta y tants anys, duenyo llegitim d' una espléndida fortuna.

Parents que may s' havian recordat del sant del seu nom, no tardaren en saber sa arribada y en voltarlo ab la esperança més ó menys fundada d' heredarlo, quan les xacres degudes al clima qu' havia consumit sa joventut, acabessen la total ruina d' aquell cos desballestat. Però aquell senyor portava de lluny un recort y un desitj de justícia

Sos pares, que havian estat en bona posició, reculliren una orfaneta, filla d' un antich mosso de la casa.

Los temps cambiaren, la fortuna també, y quan lo fill únich resolgué buscar, més enllá del mar, un passament per sos pares, los dexá en companyia d' aquella noya que, ab son carinyo primer, y més tart ab son treball, axugá moltes llágrimes d' aquells velleis, faltats de recursos y abandonats de tota sa parentela

L' *americano*, que axó ho sabia molt be, s' imposá la obligació de premiar llargament lo desinterés d' aquella jove, ja que la fortuna no havia arribat á temps pera endolcir los últims anys de llurs pares.

Rebé, donchs, ab freda cortesia los agasajos dels parents, buscá á la filla del antich mosso y s' hi casá.

Un noy fou l' únich fruyt de benedicció d' aquell matrimoni, noy en qui 's concentrá 'l carinyo casi idolátrich de son pare.

Tot gasto li semblava poch al *americano* pera satisfer los més petits desitjos d' aquell fillet, y tota precaució insuficient pera deslliurarlo de malalties.

Alló era un constant martiri dels pares y del nin; la higiene ab totes ses exageracions imperitinentes sagnant sense atenuació ni indult de cap mena; l' apartament de tot foc possible d' infecció, pròxim ó remot, sistematizat fins arribar al ridícul y á la mala educació y á la falta de caritat; la netedat imposada com una mania; les aprensions campant desafortades per lo magí sense 'l contrapés racional de la prudencia y de la fortaleza.

La mort soptada de la muller circunscrigué encara més les afeccions del *americano* y feu més tiránich lo carinyo envers aquell brot tendre que crexia com planta d' estufa, delicat y malaltís, fora del centre natural de llegitima expansió en que 's desentrotlla ufanosa la vida dels infants menys *afortunats*.

Lo pobre xacrós qu' hauria volgut tancar aquella migrada existencia dintre d' una escapara, perque no 's refredés, qu' hauria pagat per tenirla dintre una campana de cristall, qual atmosfera 's renovés per corrents d' ayre filtrat y esterilizat; se mirava aquella careta de color de cera, aquelles manetes descarnades y transparentes y aquells ulls humits y tristos, com l' avar son tresor; y fora d' aquella vida mitg apagada, no tenia altres afeccions, ni desitjava altres felicitats ni conrehuava altres esperances.

Déu no estimava pas aquell amor desordenat per més que fos la fraternitat son motiu y son objecte un angelet; y la salut d' aquest s' anava fent més trencada cada dia.

Ja no sortia de casa, y, ajegut ó assentat en un cotxet, passava les hores que 'l llevavan del llit, seguint á son pare á totes les habitacions del pis abón aquest s' estava.

Per fi un dia 'l cotxet restá buyt.

Buyt y tot, lo pare no volgué separarsen: era una reliquia que portava á sa imaginació lo recort de ses ilusions desvanescudes, de ses esperances mortes.

Lo pare s' anava decandint més depressa, sense que tota sa fortuna pogués allargarli la vida, un any, ni un dia.

Aquells parents, allunyats mentres visqué la esposa y 'l nin, sovintejavan ja ses visites... y no perque fossen rebudes ab agradosa complacencia...

Arribá per fi 'l dia en que, com á amos, entraren en aquell pis, després d' haverne sortit lo cos de son antecessor.

Se repartiren los mobles; però... d' aquell cotxot vell de criatura... ¿qué havian de fer-ne?...

La dona que fregava 'l pis, fou encarregada de véndrel al drapayre.

A. ROB.

UN FUMADOR

Só tirat trenta vegades
la petaca á la paret
y ab resolucions formades
só calat foch al llibret.

Só passat dies, setmanes
sens caragolarne cap,
pero fonentmen de ganes,
convidantme só acceptat.

Y ho veig prou que aixó es un vici
que 'm castiga la salut,
que no 'm dú mes benefici
que 'l de tant en tant escup:

Pero al fi soch fill de l' home
que anomenan Pare Adam,
que, pobre, tastá la poma
amarga que rosegám.

Y alló per passar l' estona,
per si 's topa algun amich,
pel gust, pel tó que á un hom dona,
ve que un mes may me n' estich.

Donchs veyent que sempre zero
dona ma resolució,
he pensat, ¡ba! Baldomero,
hem de mudar de cansó.

Y rumiant llarga estona
per fi un plan he concebut
que espero l' enhorabona
del fumador mes tossut.

Pero no fumant de gorra
ni buriles ni francés,
ni brasil, Tona ó Andorra,
sino habanos y res mes.

Que com la dona m' amida
lo que gasto per fumar,
acabada la partida,
be prou m' en hauré d' estar.

QUILLET.

LA MATERNAL ADMINISTRACIÓ

Un metge conegut nostre, *admirador* de la política moderna, ens deya un dia: no tardaréu á llegir en los periódichs noticies com aquesta: «Un grupo de polítichs ha detingut una diligencia en la carretera tal y s' ha incautat dels fondos dels viatgers.»

La veritat es que la cosa pública 's va posant d' una manera que fa pensar ab quins medis de defensa haurem de prevenirnos contra alguns empleats que corren.

Aviat no será sols á la canalla que se 'ls fa por ab lo carboner y 'l municipal, per exemple; perque entre moltes que s' en ofegan, de tant en tant, suran unes cosasses que, si no mengessem moltes paciencies, ens farian sortir de tino.

Fa pochs dies truca á casa d' un amich nostre un cobrador de contribucions.

—Deu lo quart: vinch á avisarlo que aquest mati hem estat á embargarli 'ls lloguers de la casa tal

—¿Cóm s' entén? ¿perqué?

—Be, veurá: com jo 'l conech y sé que V. paga puntual, he fet dexarho fins á la tarde, perque n' estiga enterat.

—Pero ¿qué passa?

—Que V. deu tres trimestres de contribució.

—¿Jo? ¡Si á vosté mateix li vaig pagar lo últim! Aquí te 'ls recibos.

—Donchs miri, aquests no s' han pagat.

—Sant cristiá! no veu que son d' una altra

casa que no sé de qui es? ¿perqué volen embargar la meva?

—Aquí te 'ls recibos y recárrechs que s' han de pagar. Aquesta tarde hi tornarem. Y axis se despedí sense darse per convensut.

Com eran les probes tan evidents y 'l cobrador una persona decent, per fi se desfé l' enredo.

Pero si no s' hagués tractat d' un conegut ó la finca hagués sigut un camp, que no te carrer ni número, al amich nostre per de prompte ja li habian fregit... y després qui sab com ne sortia.

Ara portan los periódichs un cas encara mes salat. Un botiguer ha vist embargada y venuda la botiga perque un altre qu' habia viscut allí mateix antes qu' ell, tenia algun deute ab l' Hisenda.

Diu que ja ho han sospés; pero quan l' home ja ho tenia venut y tal volta l' hagin arruinat.

Res: no ho fan ab cap mal fi: es una distracció ¿qué volen ferhi? ¿qui no 's distreu alguna vegada?

Lo que 'ns agradaria es saber com s' arreglan després aquestes coses, perque si 'ls agents executius han de pagar los plats trencats ¿de qué farán manegues? Algun n' hem conegut que no 's podia mudar los mitjons sempre que 'ls portaba bruts.

D' axó qui s' en hauria de preocupar son los propietaris de la Derecha y de la Izquierda y del Micho y de las Vueras. ¡Ja veuran si no s' espavilan!

Hi anirá demá un per llogarlos un pis:—Be, ja m' agrada de gran y de preu y de tot; pero ¿qui hi vivia abans?

—D. Fulano de Tal.

—¿Sab si tenia moral política y administrativa?

—¿Si volgués esplicarmho mes clar?...

—Vull dir, si pagava ab regularitat les contribucions.

—¡Home! no sé si n' habia de pagar.

—Y de cédules ¿cóm n' estava?

—Suposo que corrent.

—¡Suposa, suposal! ¡No n' hi ha prou!... La veritat: no m' acabo de decidir... Passiho be.

Y axis estarém fins que s' hi posi un remey fort... alguna manxiula ó cosa axis; perque 'ls deutes á la Hisenda per lo vist son una malaltia encomanadissa que pot quedarse en los pisos y agafarla 'l primer que hi entri.

Y es clar, fins que s' en descubrexí la vacuna, no n' estarém segurs.

Si tinguessim laboratorí á propósit, ja l' ensajariam lo cultiu del microbi de les barrabassades administratives; y 'ns sembla que trobariam la vacuna en la amistad d' algun cacich; pero es un remey que no sempre 's te á ma.

Per remey radical, no hi hauria com algun depuratiu que, sense contemplacions, fiblés sobre l' esquena del empleat que no 's recordi de que 'l pagan pel remey del públich; y no perque, amparat ab la credencial, se crega que la gent de casa seva son remat indefens creat expressament pera engrexar al llop Estat y la seva parentela.

MALL.

¡AVANT!

POESÍA DEDICADA AL CORO DEL CENTRE CATÓLICH DE SAMPEDÓ

Companys amunt y fora,
feu vía y sempre avant,
mireu que ha arribat la hora
de comensar el cant;
no feu cas dels oprobis
que llenguallarchs farán,
deixeu aquets microbis,
feu vía y sempre avant.
Aixís de una vegada
treurém els mals humors
ab alguna cantada
que axampli nostres cors.
Cantá, es la missió vostra,
passeu el temps cantant,
si algú es riu de la mostra,
feu per tota resposta,
¡Avant! y sempre ¡avant!

JOSEPH VILÁ.

Sampedó, 1897.

En la estació, una senyora que ha fet tart pregunta á un empleat:

—¿Que ha sortit, ja, 'l tren de Cornellá?

—No, senyora; encara s' haurá d' esperar tres hores.

—¡Ay, gracias á Deu que un día arribo á temps!

En un encant de quadros:

—¿Diu que aquest es un Rafael?

—Sí, senyor.

—Y cóm m' ho assegura vosté?

—¡Home, perque jo mateix vaig veure com lo pintava!

EPIGRAMES

—¿Ahont es l' amo d' aquet pis?
digué al entrar un inglés.

—Quan ve vosté, D. Lluís,
diu que digui que no hi es

Ten present—me deya 'n Prat—
lo concèll que jo 't daré:
Si estás tip d' ésser solt é
cásat y serás casat.

Hi ha donas que, la vritat,
tenen ideas precioses
per cuydarse de les coses
de la casa del costat;
pro aquell gust y aquella trassa
desseguida se 'ls en va
quan se tenen de cuydar
de la seva pròpia casa.

A una partida de lladres
un jutge va fer penjar
manant després que tallessen
'l cap á n' els criminals,
y 'n posessen, desseguida,
un al cap de cada pal
perque servis d' experiència.
Passat un rato torná
y al veure estava l' encárrech
sens cumpir, digué enfadat:

—¿Cóm es que no s' executa
l' ordre qu' acabo de dar?

Y un butxí va contestarli

—Perque en cap cap, cap cap cap.

XIRIBIRIBICH.

CARTES DE FORA

Sanpedor, 30 Janer de 1897.

Senyor Director de LA BARRETINA:

Lo Director del Teatre del «Centre» d' aquesta vila juntament ab los joves que hi representan, divertint d' una manera tan honesta al públich, cada día més numerós que hi assisteix, han tingut la felís idea de fundar un coro, jurcant d' esta manera aficionar á la joventut als passatempers morals separantlos dels viaranyos que desgraciadament tan abundan. Per lo número dels inscrits y per los que se sab s' hi inscriuran fa esperar la felís idea tindrà bona acullida.

No haventhi res més de nou, se despedeix de V. afectíssim S. S.

T. CARNERA.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Utensili de guerra
es mon total,
negació ma segona,
prima animal.

J. XIMÓ.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant —2.ª, Licor.—3.ª, Nom de dona.—
4.ª, Cosa dolça.—5.ª, Consonant.

K. RUMIN.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 Tothom n' ha tingut. mare

1 2 3 En geografia. mar

1 2 Part del cos. ma

1 Consonant.

NOY DE CA 'L RINXO.

TARJETA

ROSA VOHA

FONOLLAR

Formar ab aquestes lletres lo títol d' un adagi catalá,
CLAUDI BRUXET.

GEROGLIFICH

D. C V
T O T O T.

V. TANO S.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada. Catarina.

Geroglifich: Una noya es per un rey.

R
M A R
Rombo: R A B I A
R I U
A

Logogrifo numérich: Nuria.

Targeta: Guardiola. Montlleó.

CORRESPONDENCIA

Hem rebut la cantitat de cinch pessetas de un católich de Gracia que junt ab alguna altra cantitat també rebudes d' altres suscriptors, pensém entregarlas á Sant Felip Neri pera ferne dir misses en sufragi de les ànimes dels pobres que moren en la guerra de Cuba.

Si hi tenen inconvenient los interessats los hi agrahirém ho indiquin.

Bandera Baudam: Home, home, per modestia no podém publicar los cantars.—Anton de les Vellerugues y Pere Pujol: Retocades aniran Al Cel y Una veu d' ultratomba.—S. de C.: Lo remey de vosté no convé als barretinayres. De la poesia patriótica, no enteném lo principi.—J. Manubens: La poesia Al Cardenal la publicarém si hi ha oportunitat.—Pilaquenomveus: Aprofitarém quelcom.—Marqués dels Encenalls: Molt be, vinga sovint.—M. Lambes: La poesia es fluxeta; publicarém lo logogrifo; pero una altra vegada no 's descuidi la solució.—J. Ximó: Mirarém d' aprofitar la Aucellesca.—Teboll: Corretgida anirá la Oh fé.—Lluch Mistaire: Molt be pels valents del Centre Católich de St. Llorens del Panadés. Avant y fora. A publicar cartes ens hi mirém molt.—Xiribiribich: De les coses del mon, ni aniran algunes, Pluja d' estiu es massa llarch. Les estacions ens están be menos l' estiu. Si les repeteix cambiant aquesta, mirarém de complaurel. També li publicarém geroglífichs.—Salou: Mes val que 'ls versos los llegexi pel casament del seu amich. Tal volta 's sofocaria ó li sabria greu de véures en periódichs.—J. Robellat: Home: sembla escrit per l' Odeon. No agradaria als barretinayres.—Sorja: No va mal: sortirà á son dia.

Estampa LA CATALANA, Dormitori de Sant Francesch. 5